

Hoofdkop = Schatzoekers in Oud-Sloten

Intro = Eric Zijlma (50) en Louis van der Kroon (50) zijn fanatieke geocachers. Aan de hand van een gps-apparaatje gaan ze op zoek naar een schat. In Amsterdam liggen talrijke 'schatten' verborgen op geheime plekken.

Tekst: Marloes de Moor, Foto: Dingena Mol.

Koortsachtig sluipen Eric Zijlma (50) en Louis van der Kroon (50) rondom een kunstwerk van roestvrijstalen staafjes. Het staat in de berm van de Pieter Calandlaan. "Hij zou hier ergens moeten zijn. Maar misschien is-ie al offline," mompelt Zijlma.

Het tafereel is voor een buitenstaander bijzonder raadselachtig. Maar wie weet wat geocaching is, zoals de verkeersregelaar van Tuincentrum Osdorp, kijkt er niet van op. "Gevonden?" lacht hij en er gaat iets meewarigs schuil achter die lach. Hij ziet vaker spoorzoekers ronddolen bij het kunstwerk, soms wel zes op een dag. In Nederland zijn er ruim achttienduizend actief.

Allemaal op zoek naar een schat, ook wel een cache.

De vrienden Zijlma en van der Kroon gaan regelmatig op pad met hun hand-gps.

De sport is om zoveel mogelijk vindplekken op je lijstje aan te kruisen. Een andere geocacher heeft de schat verstopt en zet de route online. Zijlma heeft er tot nu toe zo'n zevenhonderd gevonden.

Van der Kroon zit op zijn hurken tussen de struiken en grijpt dan ineens een fotorolletje dat omwikkeld is met zilver ducttape. "Heb hem."

"Dit is een traditional cache; dat betekent dat de locatie al bekend is," legt Van der Kroon uit. "Geocachers die toevallig op weg zijn naar het tuincentrum, pikken deze cache vaak even mee."

Bij een multicache is van 'even meepikken' geen sprake. Je loopt een route aan de hand van je gps-apparaat en moet onderweg allerlei raadsels en rekensommen oplossen. Die leveren uiteindelijk de coördinaten van de vindplek op. Eenvoudig zijn die raadsels niet. Van der Kroon start een omvangrijk betoog over een ingewikkelde verhaaltjessom met een schildwacht, een spion en een wachtwoord: "8 wordt dan 4 en 12 wordt 6 zou je denken. Maar dan blijkt dat 10 ineens toch 4 wordt, omdat je niet rekenkundig maar taalkundig moet denken. Ik bedoel maar. Het is doordenken."

Menigeen zou allang zijn afgehaakt om een biertje te drinken in het lokale café, maar zo zitten Zijlma en Van der Kroon niet in elkaar. De mannen rusten niet voordat ze de oplossing hebben. "Het is soms doorploeteren. Maar dat hoort erbij," vindt Zijlma.

Op een decembermorgen maken ze een tocht in Oud-Sloten. Voor Zijlma is geocaching een trigger om naar buiten te gaan en te bewegen. Doordeeweeks zit hij de hele dag op kantoor als IT-er.

"Je wordt je bewuster van je omgeving. Wanneer ga je nu op zaterdag voor je plezier door Oud-Sloten wandelen?" zegt Van der Kroon.

En als er een aarzelende stilte valt, concludeert hij: "Nooit. Maar wij dus wel."

Van der Kroon is een opvallende verschijning: gouden oorringen, het kapsel van britpop-popzanger Noel Gallagher, een lederen hoed en een shirt met de jolige opdruk 'Bier zonder alcohol is als een beha aan de waslijn. Het beste is eruit.'

Niet zelden komen mensen vragen wat deze twee mannen aan het doen zijn als ze weer eens stil staan voor een huis waarvan ze de wortel van het aantal coniferen moeten delen door het aantal stoeptegels op het tuinpad. "Landmetingen, zeggen we dan. Of: 'Er komt hier een asielzoekerscentrum, mevrouw'. Ze struinden ook eens amechtig speurend rond bij de homo-ontmoetingsplaats aan de Nieuwe Meer. "Daar lag een cache verstopt. Mensen dachten natuurlijk 'daar gaan weer twee van die lieve jongens'," vertelt Van der Kroon lachend.

De caches zijn niet altijd makkelijk te vinden.

Van der Kroon is een keer zijn kano gaan ophalen, omdat er een cache onder een brug zat waar ze niet bij konden. "Lukte nog steeds niet. De week erna ben ik weer gegaan met een andere boot en toen had ik hem. Eric wilde niet mee."

"Stukje frustratie," grinnikt Zijlma.

Mensen die niets weten van de 'geocaching-wereld' worden net als in Harry Potter 'muggels' genoemd. De zogeheten 'muggels' kunnen het spel verpesten door de cache mee te nemen of er bijvoorbeeld een plakkaat uitgespuugde kauwgum in te stoppen. Daarom is het zaak dat zij niets merken. Zijlma kijkt om die reden vaak met een spiegeltje tussen zijn benen door onder een bankje om te zien of er een cache zit.

Aan het einde van de wandeling in Oud-Sloten vindt Van der Kroon de schat uiteindelijk bij een boom. Zijlma die bij de verkeerde boom zocht is intussen tot aan zijn enkel in een

sloot gezakt. Beloning voor alle inspanningen: een tupperwarebakje met het logboek en puntenslijpertsjes, smurfen en poppetjes. "Iedereen mag er wat uithalen, maar moet er ook weer wat nieuws in doen."

Van der Kroon haalde er laatst een ritsloper uit, toen de zijne kapot was. Zichtbaar tevreden ritst hij het ding heen en weer. Zijlma attendeert de fotograaf er met klem op geen foto's te maken bij de vindplek. "Moet geheim blijven voor andere geocachers. En muggels natuurlijk."